

№51 (2763), середа 22 грудня 2010 року. Виходить з 1957 року

ОЛЕКСАНДР ЗУБ:
«НА НАС НІХТО
НЕ ТИСНЕ»

РОЛЬ КРАСИ В УСПІХУ

СТОР. 2

ЇЇ КОХАННЯМ БУЛИ КВІТИ

СТОР. 3

АНДРІЙ БІЛИЙ: «ДОПОМАГАТИ ДІТЯМ -

СТОР. 13

НАШЕ СПІЛЬНЕ ЗАВДАННЯ»

УВАГА! **ПЕРЕДПЛАТА**

Для всіх постійних та нових читачів найдавнішого видання України, яке понад п'ятдесят років віддано несе рідне слово до кожного серця і домівки, пропонуємо передплату на наступний рік.

на 1 місяць	12 грн.04 коп.
на 3 місяці	36 грн. 12 коп.
на 6 місяців	72 грн. 24 коп.

ІНДЕКС У КАТАЛОЗІ - 60953

СЛОВ'ЯНСЬКА ВІДПОВІДЬ ЛЮДОЖЕРСТВУ

Це була разова миттєва помста представника «найвищого щабля еволюції» агресивному тваринному світові - акулі, яка, ймовірно, збиралася смачно повечеряти загульним сербом.

Проте вразив не сам факт «алаверди», а спосіб, в який відчайдух «порішив» непроханого гостя. Пан Стевич вбив дорослу акулу... задом.

Події розвивалися так: під час вечірки Драган добряче напився зі своїм земляком Мілованом Убірапалом. А коли земля захиталася під ногами, вирішив терміново освіжитися в морі. Турист виліз на найвищий трамплін у околиці та з радісним воланням зістрибнув із нього прямо в темну ніч, «приводившись» («приакулившись») масивним задом точнісінько на макітру очманілому від несподіванки хижакові. Чи то від жаху, чи від сорому риби на «віддала грішну душу акулочому Богові» прямо на місці «міжвидового» інциденту. Натомість п'яний до «гикавки» серб навіть не помітив під собою жертви. Вийшов на берег і пожалівся товаришу на «жорстку єгипетську воду». А вранці тамтешня поліція виявила на пляжі мертву акулу з геть розтрощеною черепушкою.

Місцева влада радісно заявила, що «новопреставлена» акула, ймовірно, саме той людожер, який

» **ДНЯМИ ОДИН СЕРБСЬКИЙ ТУРИСТ НА ІМ'Я ДРАГАН СТЕВИЧ ВІДІМНІВ СЬОГО ПРОГРЕСИВНОГО ЛЮДОЖЕРСТВА ДАВ ПІДНУ ВІДСІН ЗНАХАБНИМ АКУЛАМ-ЛЮДОЖЕРАМ ПОБЛИЗУ БЕРЕГІВ ЄГИПЕТСЬКОГО КУОРТУ ШАРМ-ЕЛЬ-ШЕЙХ.**

нещодавно скалічив трьох людей, а одного назавжди відправив у інший світ. Очільники курортного Шарм-ель-Шейха вже пообіцяли героїчному туристові безкоштовний відпочинок як нагороду за неоціненну послугу туристичній інфраструктурі Єгипту. На що сміливий серб відповів щось на кшталт: «Та будь ласка. Ми ще й не таке маємо!» Новина про інцидент стала одним із найбільш цитованих повідомлень провідних інформаційних агентств. Ажіотаж підігрівався напівофіційними версіями щодо ізраїльського «сліду» в цій «акулчій» історії. Буцімто, підступний «Мосад» (розвідка Ізраїлю) спеціально посилає тренуваних акул-убивць до єгипетського узбережжя, щоб завдати нищівного удару по курортній галузі «країни Фараонів». Якщо це справді так, то веселий серб заслуговує не просто на подяку мусульманського керівництва Єгипту, а на повноцінну бойову нагороду від світової арабської спільноти. Правда, деякі засоби масової інформації поквапились розвінчати героїчного слов'янина (не інакше через заздрість). Буцімто, вся ця фантастична історія - лише чергова газетна «качка». Ми в таку «прозу» вірити категорично відмовляємось. Воліємо залишатися в своїх райдужних ілюзіях (про особливе «месіанство» великого братнього етносу).

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

РЕПЛІКИ

ТИМОШЕНКО-ПІД «ПІДПИСКОЮ», БЮТІВЦІ - ПІД КРАПЕЛЬНИЦЯМИ

Проти колишнього прем'єра Юлії Тимошенко порушено кримінальну справу. Про це голові «Батьківщини» повідомили на допиті в Генпрокуратурі. А двадцятього грудня їй змінили статус: із підозрюваної вона стала обвинуваченою. Вже й запобіжний захід обрали - підписку про невиїзд. Обвинувачення - нецільове використання коштів на підтримку діяльності «політичного терору» і вкотре запевнила - коштів не витрачала: «Я нібито перерахувала екологічні гроші на виплату пенсій. Так, пенсії ми виплатили, але не екологічними грошима, які наразі перебувають на відповідних рахунках Міністерства екології». Складається враження, що «регіональна» верхівка по дурості власноруч водружає на постамент останнім часом трохи «підсаджено» на «п'яту точку» Леді Ю. А їй того тільки й треба. Гучномовної реакції не довелося довго чекати. На знак протесту проти репресій щодо свого лідера фракція «Батьківщина» 16 грудня заблокувала трибуну ВР. «Регіонали» дочекались вечора (аби порозходились журналісти) й влаштували опонентам таке розблокування, що кілька депутатів опинились у лікарні з фізичними ушкодженнями великої та середньої важкості. Здається, ніби представники ПР провели до Парламенту тренуваних бойовиків (як «товгаї» в хокеї, винятково для «розбірок»). Ті швидко й фахово «помножили на нуль» бютівську інтелігенцію, добиваючи її руками та меблями прямо на підлозі. Схоже, «регіональна» частина Ради загубила сором і залишки лоску. А може, цього в них ніколи й не було? Принаймні четвергове побоїще в Парламенті - приниження всієї української нації. Не дай Боже такої демократії, разом з її недоторканими «братками».

РОСІЯ ВПОРАЛАСЯ Б ІЗ ФАШИСТАМИ БЕЗ УКРАЇНИ

Такий месидж прозвучав із вуст російського прем'єра Путіна під час традиційного «прямого ефіру» 16 грудня 2010 року. «Залізний Вова» наголосив, що для перемоги росіянам ніхто не потрібен, бо, бачте, вони генетичні переможці. Не будемо заглиблюватись у військово-історичну аналітику. Просто у відповідному контексті наголосимо на трьох моментах, які б могли статися:

1. Путін міг би не відповідати на запитання через провокативність моменту, або відповісти більш помірковано, дипломатично, делікатно.
2. А раптом Янукович публічно повідомить у прямому ефірі, що Україна впоралася б із фашистами без Росії. Цікаво, що б на це відповіли сусіди? І що на путінський випад відповідь Янукович із Табачником?
3. Не хотів би я бути на місці сивочолого українського ветерана, котрий вислухав цю демагогію з вуст молодшої людини, яка про ту війну знає лише з книжок (у кращому випадку). Як воно - дізнатись, що ти, виявляється, для перемоги був зовсім необов'язковий?

СУРКІС ВИСТОЯВ. ПОКИ ЩО...

У середу, 15 грудня 2010 року, під час засідання XII Конгресу Федерації футболу України перший віце-президент ФФУ Сергій Стороженко намагався внести до порядку денного питання про недовіру нинішньому президентові ФФУ Григорію Суркісу. Інший знаковий футбольний функціонер Віталій Данилов закликав президента добровільно скласти повноваження й піти у відставку. Обидві спроби провалилися.

Сам Суркіс на це зазначив: «Згідно регламенту ФФУ, пропозиція про вотум недовіри має подаватися за два місяці до конгресу. Іншими словами, яку б пропозицію ви не вносили - відставку Суркіса чи колективний виїзд на шашлики - подавати її потрібно з огляду на цей документ».

Напередодні Конгресу ФФУ в багатьох містах України відбулися сплановані акції проти подальшого президентства пана Суркіса. За словами наших власкорів, представники однієї законспірованої київської організації наймали львівських, харківських і одеських студентів, аби ті обписували міські паркани й недобудови провокаційними написами на кшталт: «Суркіса - у відставку». Винагорода за подібні «вибрики» становила 150 гривень на людину.

Сам Суркіс вважає кампанію антирекламою Євро-2012. На нашу думку, не варто йому зневажати реалії буття. Навіть раніше, коли президент виступав проти Ахметова в тандемі з Коломойським, а Ярославський (ФК «Металіст») з Демінським (ФК «Карпати») дотримувалися умовного нейтралітету, не легко було стримувати шалений «східний тиск» на Київ. Наразі, коли Коломойський (ФК «Дніпро») демонструє охолодження у стосунках зі старим бізнес-партнером, а всі інші приєдналися до Ахметова у споконвічних намаганнях Донбасу «зробити Суркіса», становище «непотопимого» функціонера вже не здається таким «залізобетонним». Наразі час хвилюватися!

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГПУ»

РОЛЬ КРАСИ В УСПІХУ

«ГПУ» ПРОДОВЖУЄ ОГЛЯДУВАТИ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕЛЕВІЗІЙНІ ВИПУСКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА. НАГАДАЄМО, ЩО РЕЦЕНЗІЇ БАЗУЮТЬСЯ НА ТРЬОХ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ПРИНЦИПАХ: 1-Й - КОГО «ОБСЛУГОВУЮТЬ» У НОВИНАХ КОНКРЕТНОГО КАНАЛУ; 2-Й - КОГО «БОМБАРДУЮТЬ»; 3-Й - У ЧОМУ НАЯВНІ НАЙБІЛЬШІ ПЕРЕГИНИ Й НЕДОПРАЦЮВАННЯ...

Нині в нас на черзі - «Телевізійна служба новин» каналу «1+1»... де головною ведучою є Наталія Мосейчук - найкрасивіша й найкраща у своєму амплуа на наших теренах. Пані Наталія, котра вже досягла заслуженого визнання, - якимось її назвали Журналістом року в Україні - володіє чудовою дикцією, відстороненою та водночас небайдужою подачею інформації і... знову ж таки, приємною зовнішністю, яка вселяє довіру. Додаткового шарму їй додають стилісти, котрі ідеально підбирають одяг.

Саме ведуча, на мій погляд, є головним «плюсом» інформаційної служби «плюсів». Її професіоналізм і талант гармоніюють до загальної фаховості «ТСН» - високий рівень виконання тут спостерігається практично в усьому.

По-перше, немає відвертого перебору з офіціозом - ні щодо кількості відповідних відомостей, ні в інтонаціях ведучої при їхній подачі. По-друге, добре поставлена робота літредакторів - жодних суттєвих помилок у текстовій інформації я не помітив (принаймні, вони

знають, що рішення ухвалюють, а не приймають!). По-третє, тішить уміла подача цікавих, дотепних і веселих сюжетів, що вносять таку необхідну для реципієнта релаксацію. По-четверте, приємно дивує візуальне оформлення програми: переважаючий сріблясто-білий колір ефектно підкреслює червона стрічка динамічного рядка, на якій з'являється інформація, що доповнює вербальний аспект. Ну і, по-п'яте, як не згадати наявне в «ТСН» патріотичне тло, під знаком якого триває вся програма від першої до останньої хвилини (це вам не проросійський «Інтер»)??

Недоліки ж дітища «1+1» загальновідомі, бо процес їхнього наростання-тління продовжується вже тривалий період.

Можна наголосити на підлабузництві до правлячої політичної сили, що здійснюється в дуже м'якій і професійній манері. Наприклад, в одній із недавніх програм якийсь «астролог» (ось по кому плаче Свята Інквізиція!) передрік, що 2011-й буде роком стабільності й успіху. Ага... Не забуваємо й про специфічну подачу інформації негативного змісту: всі проблеми, біди і більші точки радісно обсмоктують, подають з якимось триумфом чи що... Ну й головний момент, за-

нурення «ТСН» у «чорнуху». Кількість новин, де йдеться про вбивства, суїциди, зґвалтування й інші трагічні прояви життя, тут не просто зашкалює, а збиває з ніг.

Причому мені вдалося знайти в цьому певну схему. Спочатку йде потужна «чорна» новина (двох підлітків знайшли повішеними на одному дереві); про неї детально розповідають, подають відео-репортаж, беруть коментарі у причетних осіб. Після цього - черга серії «нормальних» відомостей. А затім - новий блок «чорнухи», в якому подібного штибу інформація не настільки садистська, втім, особисто я звук вимикаю.

Широ не розумію: як можна такою примітивною ложкою гуано зіпсувати бочку розкішного вишневого компоту?

Володимир БАНЯС

ПЕРШИЙ ПІШОВ!

**ГОЛОВА
БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ
ВИБОРЧОЇ
КОМІСІЇ
ОПИНІВСЯ
ПІД ВАРТОЮ**

**Новий голова
Білоцерківської
МВК пан Грисюк з
«новим-старим»
мером Савчуком
(праворуч)**

ПРОТЯГОМ МІСЯЦЯ ПІСЛЯ ОСТАННІХ ВИБОРІВ ДО ОБЛАСНИХ, МІСЬКИХ, СЕЛИЩНИХ ТА СІЛЬСЬКИХ РАД У МІСТІ БІЛА ЦЕРКВА ТРИВАЛА ТАКА СОБИ ВЕСЕЛА «КАТАВАСІЯ» - ДЯДЬКУ СПІЛБЕРГУ В НІЧНОМУ КОШМАРІ НЕ НАСНИТЬСЯ ТРИЛЕР, ТРАГЕДІЯ, ФАРС, ЛЕГКА ЕРОТИКА З ЕЛЕМЕНТАМИ ЖОРСТКОЇ ПОРНОГРАФІЇ ТА, ЯК НЕ ДИВНО, «ХЕППІ ЕНДОМ» У ФІНАЛІ.

По судах затягаємо...

Найтемніша ніч – передвісник світанку. Напевно, саме в такий час члени Білоцерківського МВК підраховували остаточні результати місцевих виборів. Підраховували завзято й незаангажовано. Тобто так, як самі забажали, - з низкою цинічних порушень і відвертих зловживань, виявлених як під час голосування, так і при перерахунку. Така затятість одразу спричинила в місті відповідну мітингову ситуацію. На площі перед виконкомом щодня збиралися представники трьох політичних сил – «Фронт змін», ВО «Свобода», партії «Сильна Україна». Незабаром «дозріли» й судові рішення, що зобов'язували міську виборчу комісію перерахувати голоси і встановити результати виборів згідно з наявними протоколами. МВК не злякалася тиску ворожих судочинців, проігнорувала «третю владу» й зовсім не квапилась координувати рішення відповідно до постанов судів. Напевно, сміливі «комісіянти» сподівалися на широке плече одвічного кандидата на посаду міського голови, лідера білоцерківських «регіоналів» Олександра Олійника. Саме з його ініціативи історія міста збагатилася на ще одну небачену подію – першу в світі нічну сесію міської ради!

**Якби ви знали, читачі,
що люди роблять ночі**

(фольклор)...

«Продвинутий» читач одразу зауважить: подібний фольклор, по-перше, нагадує рядки безсмертного класика, а по-друге, не

дуже відповідає реаліям. Мовляв, депутати – це вже не зовсім люди, а повноважна «друга влада» з усіма неоднозначними наслідками.

Врешті-решт романтико сесії не зіпсувати. Особливо опівночі, у нелегітимному складі та «лівому» приміщенні. Безпрецедентне засідання нібито сесії нового скликання за участі 32 депутатів розпочалося в ніч з 29 на 30 листопада. Ініціатори нічного «пати» виправдовували подібне екстраординарне сесійне засідання бажанням якнайшвидше приступити до виконання «святих» обов'язків. От тільки такий-сякий переобраний голова заважає. Мовляв, домагається виконання судових рішень, щоб йому пусто було! До порядку денного (пардон, нічного) увійшли три питання: обрання секретаря Білоцерківської міської ради (без подання голови й у його цілковитій відсутності), затвердження переліку постійних депутатських комісій (хто б сумнівався) у міській раді та затвердження регламенту Білоцерківської міської ради.

Таємним голосуванням усі 32 депутати обрали секретарем Білоцерківської міської ради... Ну звісно, голову Білоцерківського міського партійного осередку Партії регіонів О. А. Олійника.

У добру путь!

Ні, це ми не пану Олійнику. Законність у Білій Церкві відродили-таки з попелу, тож посекретарювати йому не доведеться. Окрім того 7 грудня 2010 року засіданням ЦВК достроково припинено повноваження Білоцерківської МВК. Держ-

ва примусила «нічну варту» поважати рішення суду. Отже, у понеділок, 13 грудня, відбулося перше пленарне засідання першої сесії Білоцерківської міської ради. Чотирьом псевдодепутатам, які примудрилися «втиснутись» у каденцію за допомогою різноманітних «фокусів», остаточно відмовили в мандаті на користь інших – праведних та незаплямованих.

Коментуючи самоврядувальний «бардак», мер Савчук зазначив, що проти колишнього голови міської виборчої комісії С. Грисюка порушено кримінальну справу. Наразі його затримали правоохоронці, триває слідство. Міський голова припустив, що карні справи також порушать проти деяких інших членів МВК та голів дільничних комісій, які попалися на грубом порушенні виборчого законодавства.

Замість висновків

Не знаю, кому в першу чергу дякувати білоцерківцям: особливий сакральний назві рідного міста, Богу, Феміді або банальному випадковий? На відміну від сотень інших крапок на мапі України, тут вдалося відстояти свободу та демократію. Історія вкотре довела, що її переломні моменти не проходять безболісно. З іншого боку, підтвердила, що справедливість у природі існує, тож за неї варто боротись. Не заради гучних «голих» ідей. Ні! Заради високого й, на жаль, поки що незмінного рівня життя. Повірте історії – без першого (ідей), другого (високого) й, на жаль, поки що незмінного) не дочекатись!

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ПАМ'ЯТНИК ЗАГИБЛИМ ІНОПЛАНЕТЯНАМ

У БЕРДИЧЕВІ (ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ) ГРУПА НЕФОРМАЛЬНИХ ДОСЛІДНИКІВ ПОЗАЗЕМНИХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ ВИРІШИЛА ПОЧАТИ ЗБІР ГРОШЕЙ НА ВСТАНОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ЗАГИБЛИМ ІНОПЛАНЕТЯНАМ.

Як повідомляє газета «Бердичів Діловий», лідер дослідників Олександр Налісман розповів, що ідея створити пам'ятник виникла на основі того, що контакти з інопланетними цивілізаціями – незаперечний факт. До того ж ці контакти неодноразово призводили до орбітальних катастроф, у результаті яких інопланетяни гинули. За його словами, на нашій планеті немає жодного меморіалу загиблим позаземним створінням, що свідчить про недостатню увагу землян

до долі мешканців інших планет.

За словами О. Налісмана, уфологи поки не вели переговорів з місцевою владою, бо не мають ні проекту пам'ятника, ні коштів на його спорудження.

Видання офіційно повідомляє, що бере на себе відповідальність за вирішення всіх фінансових, архітектурних, земельних та адміністративних питань, пов'язаних із будівництвом «Пам'ятника загиблим інопланетянам» у Бердичеві або Бердичівському районі.

Цікаво, що в довідковій Бердичева повідомили – ніякого Налісмана в місті немає. Місцеві журналісти припускають, що це жарт редакції «Бердичева Ділового». Але редактор видання Валерій Шелепа запевняє, що все це правда: «Протягом двох тижнів скульптори створюють п'ять-шість макетів меморіалу. Є й охочі спонсорувати проект». Мер містечка Василь Мазур обережно висловлюється

з цього приводу: «Добре, що є люди, які люблять наше місто... по-своєму, - каже він. - Але для ухвалення рішення мені потрібно радитися з депутатами міськради».

Юлія БОЯРСЬКОВА

Національна комісія регулювання електроенергетики України повідомляє, що 30 грудня 2010 року о 10-00 відбудеться відкрите засідання Комісії за адресою: 03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19. Тел./факс: (44) 454-70-71.

Питання порядку денного:

Розділ перший

- 1) Про видачу ліцензій на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за нерегульованим тарифом;
- 2) ТОВ «АРТ-ВІКТОРІЯ»;
- 3) ТОВ «УКРАЇНСЬКА АГРОПРОМИСЛОВА СПІЛКА»;
- 4) ПП «ЕКСПЕРТ-ЛОГІСТИК»;
- 5) ТОВ «СХІДТРЕЙДІНГ».
- II. Про видачу ТОВ «ЕНЕРГЕТИЧНА КОМПАНІЯ „АКВА ВІТТА“ ліцензії на право провадження діяльності з виробництва електричної енергії.
- III. Про видачу ТОВ «ЛУКОЙЛ ЕНЕРГІЯ І ГАЗ УКРАЇНА» ліцензії на право провадження господарської діяльності з виробництва теплової енергії (крім теплової енергії, що виробляється на теплоелектроцентралях, когенераційних установках та установках з

- використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії).
- IV. Про визнання недійсними ліцензій на право провадження господарської діяльності з виробництва, постачання та транспортування теплової енергії, виданих КОМУНАЛЬНОМУ ПІДПРИЄМСТВУ ТЕПЛО-ВИХ МЕРЕЖ ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ХАРКІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ.
- V. Про видачу КОМУНАЛЬНОМУ ПІДПРИЄМСТВУ ТЕПЛОВИХ МЕРЕЖ ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ХАРКІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ліцензій на право провадження господарської діяльності з виробництва, постачання та транспортування теплової енергії.
- VI. Щодо анулювання ліцензії на право провадження діяльності з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях

та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії, виданої ТОВ «ЕНЕРГІЯ ХХІІ».

- VII. Про видачу ТОВ «ЕНЕРГІЯ ХХІІ» ліцензії на право провадження діяльності з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії.
- VIII. Про встановлення до ДОЧІРЬОГО ПІДПРИЄМСТВА ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «АТОМСЕРВІС» вимог щодо провадження інших, крім ліцензованих, видів діяльності.
- IX. Про затвердження інвестиційної складової до тарифу відпуску електроенергії ВАТ «ДЕК «Центренерго» необхідної для фінансування реконструкції та модернізації енергоблоку № 2 Трипільської ТЕС.
- X. Про затвердження «зеленого» тарифу для ПП «Агропром-енерго».
- XI. Про схвалення проектів постанов, прийняття регуляторних актів НКРЕ, внесення змін до Плану діяльності НКРЕ з підготовки проектів регуляторних актів на 2010 рік.

**Розділ другий.
Різне.**

її полотна й досі не мають однозначної матеріальної цінності. Дослідники творчої спадщини Катерини Білокур у своїх доповідях згадують вислови Далі та Пікассо... Останній колись зазначив: «Якби наша культура мала такий талант, про нього б уже говорив увесь світ...» (вибачте, якщо цитую неточно).

Визнання Катерина Білокур отримала після першої персональної виставки у Москві, яку допоміг організувати Павло Тичина. Ще за життя її ім'я стало відоме в Парижі, але до останнього дня вона лишилася простою селянкою, яку так і не запросили до столиці. Колись один із комісарів від культури на пропозицію виділити тоді вже знайомій народній художниці хоч якесь житло в Києві відповів: «Ні, бо тоді вона вже не буде тою, котра творить від Бога і у своєму природному середовищі...»

Її життя – суцільна боротьба за щастя малювати. А світова культурологічна спільнота і досі не знаходить аналогів її самобутньому стилю. Вона неповторна і чарівна у своїй незбагненній пристрасності до малювання квітів. А її «Буйна» - дивовижна картина, сповнена енергетики самої художниці, дихає і випромінює всі аромати української природи... Той, хто побачив її вперше, часто переглядає і переосмислює це полотно, бо воно ніби приворожує пристрасною до життя.

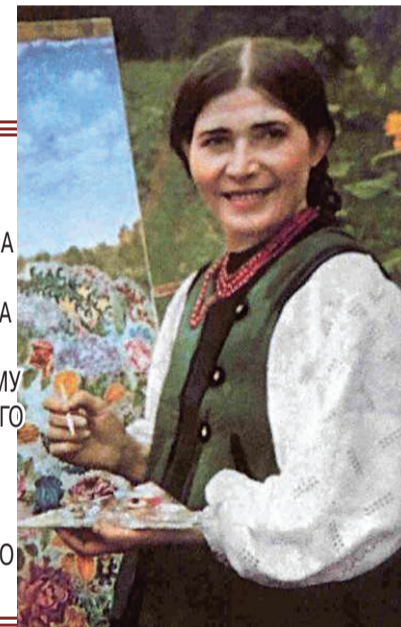
Упродовж десятків років її не знали навіть в Україні. Джерелом творчого натхнення завжди було невеличке село Богданівка, що на Київщині. Неймовірна природа, яка полонила її з дитинства, надихала на боротьбу з ворожою атмосферою, що оточувала художницю не лише в суспільстві, а й... удома. Пристрассть дівчини до малярства ніколи не схвальновали батьки. Тож мала змогу малювати лише у вечірній час, коли закінчувала поратись по господарству. Більше того, свою пристрассть вона протиставила особистому жіночому щастю. Любов у пані Катерини була одна і на все життя – живопис.

Дивною була ця жінка... Вона рано усвідомила, що Господь створив її для високої справи, і підкорилася Божій волі. Все життя бунтувала проти насилля над покликком, але доля була прихильною до неї. До Богданівки якось завітали видатні українські літератори й художники, які посприяти відкриттю унікального таланту.

Наразі її твори є окрасою найпрестижніших музеїв та галерей. Український режисер Олександр Білозуб створив виставу «Дві квітки кольору індіго», яка демонструється у столичному театрі ім. Івана

ЇЇ КОХАННЯМ БУЛИ КВІТИ

**» НЕЩОДАВНО
КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА
СПІЛЬНОТА УКРАЇНИ ВІДЗНАЧИЛА
110 РІЧНИЦЮ ВІД ДНЯ НАРОД-
ЖЕННЯ НАРОДНОГО ХУДОЖНИКА
УКРАЇНИ КАТЕРИНИ БІЛОКУР.
З ЦЬЄЇ НАГОДИ У НАЦІОНАЛЬНОМУ
МУЗЕЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА
ВІДБУЛАСЯ ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
«КАТЕРИНА БІЛОКУР. МИСТЕЦТВО
ТА ОБРАЗ КРИЗЬ ПРИЗМУ ЧАСУ».**

Франка та має шалену популярність. А йдеться в ній про двох видатних жінок-художниць: мексиканку Фриду Кало й українку Катерину Білокур. Схожі вони лише пристрасстю до малювання та експресивністю натур. Перша малювала портрети, які здатні пробуджувати найглибші почуття. Друга – квіти і природу. За життя обидві були невідомими, а після смерті ваблять дослідників загадковою інтимністю.

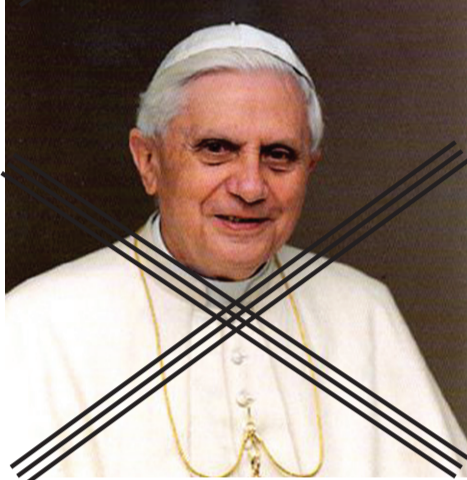
Презентація листів Катерини Білокур, значну частину яких було представлено вперше, – окрема сторінка біографії геніальної жінки. Ця подія відбулась у рамках Всеукраїнської наукової конференції «Катерина Білокур. Мистецтво та образ кризь призму часу». Листи вражають щирістю та грамотністю авторки, адже вона не мала навіть середньої освіти. Сім класів богданівської школи стали для неї освітньою базою на все життя. Але читати любила змалку, читала багато, до того ж мала неабиякий літературний смак, про що свідчать дослідники її біографії та епістолярна спадщина художниці.

У день Святої Катерини шанувальники творчості художниці відвідали її могилу в Богданівці. І не дарма народна артистка України Лариса Недашківська агітує релігійну громадськість канонізувати постать майстрині. Адже вона – свята, а її картини – і досі неціненна спадщина українського народу.

Леся САМІЛЕНКО

НА ІНШИХ КОНФЕСІЯХ СТАВИМО ХРЕСТ?

**ЦЕНТРАЛЬНА ВЛАДА
ВИЗНАЧИЛАСЬ. ВІДНИНІ
НАЙЦЕРКОВНІША ЦЕРКВА В
УКРАЇНІ – МОСКОВСЬКА...**

Пам'ятаєте дитячу «лічилку» про сороку, яка кашу варила й діточок годувала? Там ще одному вона дала, другому дала, третьому дала, а про четвертого забула. Спитаєте – до чого тут влада, пташенята в гнізді, бузина в городі та дядько в Києві? Дуже просто – «київський дядько» наразі перетворився на легендарну сороку, тільки навпаки. Він дав одному все й одразу, свідомо проігнорувавши чотири інші християнські конфесії. Справа дійшла до фактичного «узаконення» незаконного протекціонізму в сфері віросповідання через зміни в Податковому кодексі.

«ОФШОР» ПОСЕРЕД СТОЛИЦІ?

Так гурт благочестивих «регіоналів»-розумників запропонував ВР змінити текст багатостраждального документа, доповнивши його пунктом про податкові канікули для УПЦ МП на будівництві кафедрального собору Московського патріархату в Києві.

Нагадаємо, що Українська православна церква Московського патріархату буде найвищою в Європі православний храм Святого Воскресіння (120 м), комплекс на 22 тисячі квадратних метрів та п'ять тисяч прихожан. Проектувальники запланували там резиденцію митрополита, численні офіси, гімназію, духовно-просвітницький центр, готель для паломників, телестудію, конференц-зал на тисячу осіб, споркомплекс і підземний паркінг на 126 місць.

Якщо законопроект «регіоналів» буде ухвалено, сплата ПДВ не зачепить операції з постачання товарів, послуг, будівельно-монтажних робіт, ввезення на митну територію України устаткування й матеріалів для будівництва собору. Не обкладатимуть податком і операції з надання добродійної допомоги на спорудження храму. Також від оподаткування прибутку звільнять ті підприємства й організації, що віддадуть не менш як 50 відсотків свого прибутку на будівництво об'єкту. Раніше депутати Київради вже схвалили рішення виділити 11 млн. грн. на будівництво Свято-Воскресенського кафедрального собору Української православної церкви Московського патріархату (УПЦ МП). Для довідки: нещасні греко-католики 10 років поспіль будують собор на Лівому березі по цеглинці, винятково на добродійні кошти...

**ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ВІДСПІВАНІ
НЕ МОСКОВСЬКИМИ
БАТЮШКАМИ НЕБІЖЧИКИ
ТЕПЕР «ПАРЯТЬСЯ» В ПЕКЛІ...**

Тенденційність процесу «коронації» Московського патріархату на царювання в Україні підтверджують наступні «ненормативні» випадки. Нещодавно представники УПЦ МП розіслали Україною стурбовані листи з «апокаліптичними» попередженнями, мовляв, на київських цвинтарях відспівують та поминають небіжчиків «особи, що видають себе за священнослужителів Української православної церкви». І далі за текстом: «усі чини й таїнства, звершені ними, вважаються недійсними». Як виявилось, «пекельний» список складено зі священників Київського патріархату. Одразу з'явилася резолюція керівника київського спецкомбінату ритуальних послуг О. Горюшого: «До відома та використання в роботі». Копію резолюції вірнопіддані чиновники розіслали на місця.

АБЗАЦ!

Відповідаючи на «свіжі» виклики «нової мітли», Священний Синод УПЦ Київського патріархату наважився на відкрите звернення до Президента Януковича: «Окремі віяння розвитку державно-церковних стосунків в Україні викликають стурбованість, провокують порушення прав віруючих і являють собою причину посилення міжконфесійної напруги, яка може вилитись у відверте протистояння». 14 грудня 2010 року текст звернення був розповсюджений по Єпархіях прес-службою Української православної церкви Київського патріархату.

ПРОСТОЮ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ...

...це означає, що тепер «київський дядько» (Янукович, Азаров, Попов чи Пупкін) вирішуватиме за вас, в якого Бога вам вірити, і за Бога, - «кого до раю гріхи не пускатимуть». Таке «ноу-хау» автоматично тягне за собою порушення головного принципу демократії – «свободи віросповідання», та дискримінацію за релігійною приналежністю. А це вже, вибачте, форменне неподобство з елементами морального (чи аморального) згвалтування власного народу. Так і до міжнародних санкцій недалеко...

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ЛЬВІВСЬКІ СУДДІ ЗАБОРОНЯЮТЬ ЖУРНАЛІСТАМ ПРАЦЮВАТИ

Галицький районний суд Львова 15 грудня заборонив проводити програму «Хто тут живе?» у прямому ефірі телеканалу «ZIK». Суддя задовольнив позов начальника Львівської залізниці Богдана Піха, не ознайомившись попередньо з матеріалами програми. За оцінками експертів, це прецедент у суддівстві. Оскільки, за логікою суду, так можна заборонити вихід будь-якого журналістського матеріалу чи то в ефірі, чи на шпальтах газети.

Четвертий місяць автори програми «Хто тут живе?» телеканалу «ZIK» (власник місцевий олігарх Петро Димінський) доводять глядачам, що львівські чиновники живуть, а точніше розкошують, далеко не на свої зарплати. Журналісти демонструють розкішні вілли, палаци, автівки, бізнес і запитують: «За які гроші це все куплено?» Героями програми були колишні керівники Львівської облради, начальник управління юстиції, головний санітарний лікар, міські посадовці та медики. Не зачіпали хіба що серйозних місцевих олігархів. Програма належить до найбільш рейтингових в області, проте чимало посадовців ігнорує запрошення телеканалу взяти участь у прямому ефірі.

Відмовився від участі у програмі і начальник Львівської залізниці, держчиновник, депутат Львівської облради від Партії регіонів Богдан Піх. Більше того, не дочекавшись виходу передачі і не переглянувши відзнятий матеріал, він подав позов до суду з вимогою заборонити ефір. У позовній заяві очільник Львівської залізниці просив суд визнати незаконними дії, пов'язані зі збором, зберіганням та використанням інформації про членів його родини, без їхньої на те згоди. Галицький суд миттєво задовольнив цей позов.

За словами продюсера і автора програми Дмитра Добродомова, канал оскаржив рішення в Апеляційному суді. Попри судову заборону, передача вийшла-таки в ефір. Дмитро Добродомов наголосив, що на судовому засіданні за позовом пана Піха не було представника телеканалу і вважає, що герой має право звернутись із позовом до суду, але не перед виходом програми в ефір. До того ж окремими фактами, що були оприлюднені, зацікавилась львівська прокуратура.

Також продюсер телеканалу заявляє, що місцева влада намагається позбавити його мовлення на 12 державному каналі. Усі ці закиди посадовці Львівської обласної адміністрації відкидають.

Днями Національна рада з питань телебачення і радіомовлення переформила ліцензію на ефірне мовлення на 12 ТВК у Львові. Відтак «ZIK» має ліцензію на чотири години ефірного мовлення протягом доби, але не з 21.00 до 24.00, як це було від 1 вересня, коли канал почав мовлення в ефірі державного телебачення. Саме прайм-тайму «ZIK» можуть позбавити.

Килина ВЕРБИНЕЦЬ

WIKILEAKS – КІНЕЦЬ АМЕРИКАНСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ...

» Американський журнал Times щороку публікує рейтинг найвидатніших людей планети. За результатами читачьких голосувань, перше місце серед претендентів на почесне звання «Людина року» посідав Джуліан Ассандж. Однак не судилося...

заставу, бо прихильники зібрали необхідну суму. Невідомо, чи це щось змінить. Та про все по черзі.

Міністр оборони США Роберт Гейтс назвав цей арешт «хорошою звісткою». Джуліана Ассанджу звинувачують у сексуальних домаганнях. Улітку цього року йому не пощастило мати зв'язок із жінкою (проходить у справі як міс А) без презерватива, що, на думку обвинувачення, стало порушенням її прав.

Міністерство юстиції США має намір пред'явити Ассанджу обвинувачення у шпionажі через публікацію на його сайті таємної дипломатичної переписки. Перемовини зі Швецією про можливу видачу засновника WikiLeaks відбулись одразу після арешту – про це повідомила британська газета

Independent, посилаючись на інформацію з дипломатичних кіл. Журналісти впевнені, що саме Вашингтон, якому Ассандж найбільше дошкуляв, нині розігрує операцію, щоб «дістати» зловмисника.

Після численних хакерських атак на сайт WikiLeaks керівники порталу звернулися до прибічників і фанатів по всьому світові, аби зберегти безцінну розсекречену інформацію у всесвітній мережі. Частина матеріалів міститься на серверах компанії OVN у Франції. Тамтешній міністр, який відповідає за інформаційні технології, Ерік Бессон вимагає заборонити WikiLeaks у своїй країні. Він відкинув звинувачення у запровадженні цензури в Інтернеті та назвав «неприйнятним» розміщення на території Франції сайту, котрий вважає

«злочинним» така демократична держава, як Сполучені Штати... Без коментарів...

Перепало Ассанджу і від церковників. «Надзвичайно тяжким проступком» вважає публікації скандального порталу і Ватикан. «Повідомлення, опубліковані Wikileaks, не мають жодного стосунку до думки Святого Престолу і не можуть бути розцінені як цитати його представників», - ідеться в офіційній заяві. Зокрема, Wikileaks писав про втручання Ватикану у розслідування випадків педофілії серед священнослужителів.

Лишається незрозумілим – хто така міс А? І чи існує вона взагалі? Що може світити чоловікові (окрім, вибачте, гонорей) за секс без презерватива? Якщо пана Ассанджу екстрадують у США, що станеться (ні, не з Wikileaks), а з і так підмоченою репутацією Штатів? Натомість Times – одне з найвпливовіших світових видань – викреслило цю персону зі списків на здобуття звання «Людина року» саме після арешту (хоча провиня його досі не доведена!). Можна вважати, що свобода слова в Америці відбулася, тобто сама собою відбулася... Ворог демократії №1 свого домігся – демократії більше немає...

Юлія БОЯРСЬКОВА

ТУК-ТУК-ТУК! Я МИКОЛАЙ-ПОДАРУНОЧКИ ПРИЙМАЙ!

Нинішні діти обговорюють комп'ютерні забавки та паролі до нових ігрових рівнів, сперечаються про найкращі марки автомобілів, добре знаються на прізвищах політиків і... також вірять у казку.

Реальний Миколай Чудотворець народився приблизно у 270 році в Патарі, найбагатшому місті Лікії (Мала Азія). Його батьки були заможними та сильно побожними людьми. Вони охрестили маленького Миколку одразу після народження, що на той час було великою рідкістю. Виховання мало-го зводилось до усвідомлення єдиної істини - нема страшнішого нещастя за гріх та жорстокість. Ледь досягнувши повноліття, той втратив батьків і вибрав собі долю відлюдника та мрійника. Легенда розповідає, що одного разу Микола довідався про нещасну дівчину, яка не може одружитися через бідність. Хлопець вирішив зарадити її біді та непомітно підкинув пакунок із необхідною сумою у вікно. Згодом дівчина розповіла про янгола, який нібито допомагає всім закоханим. Ще багато інших добрих справ зробив майбутній святий потай, не афішуючи свого імені. Коли ж усі дізналися про його доброту, то вибрали праведника своїм єпископом. По смерті Миколай був канонізований. За переказами, його святі останки мають надзвичайні властивості: зберігаються

нетлінними й виробляють чудесне миро для зцілення душі й тіла.

Наразі в Україні відбувається відродження старовинних народних традицій. Особливо це стосується національного улюбленця – Діда Миколая. Напередодні 19 грудня він має завітати до дітей, щоб покласти під подушку або в чобіток «миколайчики» — подарунки за гарну поведінку протягом року.

На це веселе народне свято люди вряють пиво, скликають гостей і гуляють до ранку (в кого стає сили). «Миколаївське» пивоваріння зображують у колядках, як один із сакральних звичаїв українського народу:

**Чому так нема, як було давно,
Як було давно, як було з первовіку:
Святому Миколі пива не варять...**

Як і на Введення, велике значення цього дня має «перший полазник». Краще, щоб до господи першою увійшла достойна людина: добра, здорова, хазяйновита. Це гарний знак для сім'ї. Також дбайливі господарі вітають зі святом свою худобу. Бо до прямих обов'язків святого входить захист тварин на землі та добрих людей на воді. Саме тому Миколая особливо шанують рибалки та моряки. Вони завжди беруть із собою на промисел образ Чудотворця.

За одною красивою легендою,

» ДЕНЬ СВЯТОГО МИКОЛАЯ – ОДНЕ З НАЙУЛЮБЛЕНІШИХ СВЯТ УКРАЇНЦІВ. ВОНО ДОЗВОЛЯЄ НАМ ХОЧ НА ДЕНЬ ЗНОВУ СТАТИ ДИТИНОЮ. КОЛИСЬ МАЛЕНЬКІ «КОЗАЧАТА» ПИСАЛИ ЛИСТИ ДОБРОМУ ЧАРІВНИКОВІ В ЧЕРВОНОМУ ВБРАННІ, ТА З НАДІЄЮ КЛАЛИ ЇХ НА ПІДВІКОННЯ, АБИ НЕБЕСНІ ПТАШКИ ЧИ АНГЕЛИ ПОПРАЦЮВАЛИ ЗАДЛЯ МАЛЕЧІ КРИЛАТИМИ ПОШТАРЯМИ. ПОТІМ НАМАГАЛИСЯ НЕ ЗАСНУТИ, ЩОБ НЕ ПРОГАВИТИ ТОГО МОМЕНТУ, КОЛИ МИКОЛАЙ ПОСТУКАЄ У ДВЕРІ. НА ЖАЛЬ, ЗАСИНАЛИ, ТАК І НЕ ДОЧЕКАВШИСЬ ДОБРОГО ЧАРІВНИКА. ПРОТЕ ПОДАРУНКИ ПІД ПОДУШКОЮ З'ЯВЛЯЛИСЯ ЗАВЖДИ ВЧАСНО.

якось у Раю святий Касіян позаздри популярності Миколи серед людей. Тоді взяв і поскаржився Богові на несправедливість. Бог вирішив терміново розібратися, але не знайшов Миколу на небесах. Довелось чотири дні чекати на святого, бо той увесь час працював на землі: від пожеж людей рятував, козаків із турецької неволі визволяв, рибалкам у бурю раду давав... Аж потім з'явився — брудний, втомлений, обдертий. І тоді Бог визначив, що нарікання на Миколу безпідставні. І порадив Касіяну менше на небі сидіти-пишатися, і хоч іноді ходити на грішну землю людям допомагати.

Після 19 грудня в Україні селяни збиралися на вечорниці. Разом пісень поспівали, потеревенили. Тобто, порадити гуртом. Щодо реального історичного Миколая, то він багато років був єпископом у містечку Мир, брав участь у Першому Вселенському Соборі 325 р. у Нікеї. Прославився тим, що дав там публічного ялпаса першому офіційному християнському еретичу Арію (мабуть, на спомин про цю непересічну подію передноворічний Миколай іноді «пригощає» неслухняних дітей різками). Помер святий близько 345 року нової ери. Його культ бере початок від часу, коли цар Візантії Юстиніан I (527-565 рр. н.е.) збудував на його честь першу православну церкву в Царгороді.

Олесь М'ЯСНИЙ

ЕКСПРЕСІОНІЗМ ПО-ЛЬВІВСЬКИ

» ВІД 9 ДО 30 ГРУДНЯ В КИЄВІ ВІДБУДЕТЬСЯ ВИСТАВКА ВІДОМОГО НА ВЕСЬ СВІТ ЛЬВІВСЬКОГО ХУДОЖНИКА МИХАЙЛА ДЕМЦЮ ПІД НАЗВОЮ «ЛОНДОН, НЬЮ-ЙОРК, МОНАКО І ГУЦУЛКА КСЕНЯ».

Михайло Демцю – один із небагатьох сучасних українських художників, чиє ім'я знають далеко за межами нашої країни. Його виставки відбуваються за кордоном, і скрізь вони презентують Україну в європейському культурному просторі.

Полотна митця надзвичайно динамічні та прості. За допомогою пензля він передає більше, ніж пейзажі чи портрети. Михайло Демцю створює неповторний світ яскравих емоцій. Його картини сміливі, певною мірою азартні, що притаманне сучасному світові і людині в центрі нього.

Генеральний директор Національного художнього музею України Анатолій Мельник так розповідає про майстра: «Це – знакова фігура. Він створює той стиль, який може належати лише Демцю. Він рухає полотном – і я люблю цей драйв, який бадьорить, не залишає байдужим, який дає мотивацію, розуміння, що завтра буде ще щось, що це – не кінець».

І справді, позитивні та яскраві картини Демцю поліпшують настрій і не лишають байдужими. Його роботи коштують доволі дорого – від 10 тисяч доларів.

Подорожуючи світом і вбираючи його яскраві фарби, художник відкрив для себе унікальність палітри, яка у кожній країні своя. За допомогою мистецтва М. Демцю відтворює енергію мегаполісів Лондона, Нью-Йорка, Монако та енергетику духовності простої людини за допомогою лінії, кольору й пластики живопису. Картини майстра свіжі, живі і дуже справжні у своїй нерелативності. Вони створені на одному подиху – за один «сеанс», в улюбленому розмірі художника 116х91.

Сам автор кумирів не створює. «Улюблених художників не маю. Шукаю щось таке – чи-то альбом, чи книжку, яка б зацікавила мене як живописця. Але нічого не знаходжу. Треба самому щось вигадувати, аби інші перемальовували», – без зайвої скромності розповідає митець.

Свято сюжетів і ідей, кольорова «швидка допомога», як говорить сам автор про духовні потреби сучасних людей, відкриті для Вас у галереї «Мистецька збірка». Адреса: вул. Терещенківська, 13, вхід в арку.

Юлія БОЯРСЬКОВА

АНДРІЙ БІЛИЙ: «ДОПОМАГАТИ ДІТЯМ – НАШЕ СПІЛЬНЕ ЗАВДАННЯ»

» УРОЧИСТИЙ ЗАХІД «РІЗДВЯНА ЗІРКА» - ПОДАРУНОК ДЛЯ ДІТЕЙ, ЯКІ ПОЗБАВЛЕНІ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ, ТА ЧУДОВИЙ ПРИКЛАД БЛАГОДІЙНИЦЬКОЇ УЧАСТІ ДОРОСЛИХ.

18 грудня у Київському академічному театрі юного глядача на Липках відбулось дивовижне свято «Різдвяна зірка» для дітей, які виховуються в інтернатах Київської, Чернігівської та Житомирської областей. Близько 120 діток, котрі позбавлені батьківської любові, а іноді й найнеобхідніших для життя речей, змогли у цей день відчутти себе героями чарівної казки, де здійснюються мрії.

Благодійна організація «Сяйво» шукає та знаходить небайдужих до чужих проблем меценатів, котрі можуть як морально, так і фінансово підтримати благородну справу – подарувати крихту радості та любові дітям, для яких турбота й увага є особливо необхідними.

Одним із них є Андрій Білий – не лише підприємець та голова Київської обласної організації Партії відродження села, а й чуйна людина. Він напевно знає, що не буває чужих дітей. «Майбутнє цих малюків – запорука успіху держави в цілому.

Пан Андрій Білий напередодні дня Святого Миколая дарує комп'ютер вихованцям Бородянського дитячого будинку «Веселка»

Нове покоління вимагає підтримки з нашого боку, бо зараз ми допомагаємо їм, а потім вони будуватимуть наше спільне майбутнє. Допомогати дітям – не просто добра справа, а наше першочергове завдання», – сказав він.

Вже об 11.30 біля театру зібрались автобуси, що привезли на свято до столиці маленьких гостей. У холі дітлахів зустріли герої улюблених казок із розважально-ігровою програмою. Всі були у захваті від сюжету, що відніс присутніх у світ пригод новорічної вистави «Бал казок». Потім на маленьких гостей чекали накрыті подомашньому святковій столі – гаряча піца, свіжі фрукти, соки, тістечка і цукерки.

Сюрпризом для присутніх став концерт відомих виконавців: заслуженої артистки України Наталії Шелепницької, співачки

Арини Домські та дуету «Анна-Марія». Справжньою радістю для дітей стала можливість особисто поспілкуватися з улюбленими виконавцями та отримати з їхніх рук солодкі подарункові набори!

Свято «Різдвяна зірка» відбулося в межах Програми розвитку благодійництва Вола Mente за підтримки Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту України та меценатів.

Голова ВМО «Сяйво» Діана Менібаєва зазначила, що організація вже третій рік поспіль проводить подібні урочисті заходи. «Ми стали справжніми друзями з багатьма інтернатними закладами. Саме тому 2011 року плануємо збільшити масштаб Програми та зробити ще більше добра нашим дітям!», – зауважила вона.

Юлія БОЯРСЬКОВА

ОЛЕКСАНДР ЗУБ: «НА НАС НІХТО НЕ ТИСНЕ»

» **ВЕДУЧИЙ ПРОГРАМИ «НАДЗВИЧАЙНІ НОВИНИ» НА ICTV ВВАЖАЄ, ЩО ЖУРНАЛІСТ ПОВИНЕН БУТИ ВСЕБІЧНО РОЗВИНЕНИЙ, ДОПОМАГАТИ ЛЮДЯМ І, ЗВИЧАЙНО, ЗАБЕЗПЕЧУВАТИ РОДИНУ. ПРО ТВОРЧІСТЬ, ПОЛІТИКУ, КАР'ЄРИЗМ І БІЙКУ СТОГНІЯ З ЛУЦЕНКОМ МИ ПОГОВОРИЛИ З НИМ В ІНТЕРВ'Ю.**

«У ДИТИНСТВІ Я МРІЯВ БУТИ ДИРЕКТОРОМ...»

- Чому вирішили стати журналістом?

- Ким я тільки не хотів бути у дитинстві. Коли в дитячому садку мене питали: «Ким ти хочеш бути?», я відповідав: «Директором». Тоді всі сміялися, проте зараз я і є директор студії, яка займається виробництвом телевізійних програм. Отже, можна сказати, що я домігся свого (посміхається).

- Що для Вас означає робота на телебаченні?

- ...Як і будь-яка інша, вона означає для мене фінансову винагороду. Я повинен щомісяця приносити додому гроші, аби забезпечити сім'ю. Друга складова – хочеться працювати там, де ти потрібен. Маю на увазі не тільки свій колектив, а й суспільство.

У шкільному віці вважав, що сама доля сприяє тому, щоб я став лікарем-стоматологом, адже моє прізвище - Зуб (посміхається). Проте з медициною не склалося, я вступив на журфак. А що таке

журналіст? Це юрист, економіст і психолог. Навіть, певною мірою, лікар.

- Ви вважаєте, що саме така кількість кримінальних новин потрібна людям?

- Не я вважаю, а люди. Кожного дня, коли я приходжу на роботу, бачу чергу тих, у кого є проблеми. Починаючи з бабусі, яка хоче більшу пенсію, і закінчуючи вбивствами, якими, наприклад, не хоче займатися міліція чи прокуратура.

«МИ РОБИМО МАТЕРІАЛИ, ЯКІ НЕ ВСІМ ПОДОБАЮТЬСЯ»

- Вашу журналістку рік тому затримали, інкримінуючи їй зґвалтування міліціонера...

- Таке трапляється. Ми готували і продовжуємо готувати матеріали, які не всім подобаються (сюжет був про «кришування» міліцією наркоторгівлі – авт.).

- Чим закінчилася справа?

- Наскільки мені відомо, справу й досі вивчає прокуратура. Працівникам міліції Голосіївського райвідділу закидають

певні порушення закону.

- Їх зняли з посади?

- Одного відразу зняли з посади та понизили у званні. Того самого, який обмовив журналістку. Рештою займається управління внутрішньої безпеки МВС.

- За яким принципом обираєте потенційно рейтингові історії для програми?

- У нас є правило: відповідати на всі дзвінки та звернення. Маємо журнал, в якому реєструємо кожну заяву. Є відповідні шаблони, за якими ми працюємо з компетентними органами, аби вони вирішили те чи інше питання, вже на наше прохання. Якщо тема цікава нам, як журналістам, звісно, ми нею займаємося.

«ЖУРНАЛІСТ – НЕ СТРАУС»

- Смерть – це завжди рейтинг. Чи не вважаєте Ви, що на сучасному телебаченні забагато крові?

- Вважаю. Дивіться, є такий птах – страус. Він ховає голову в пісок. Мовляв, нічого не чую, нічого не бачу, нічого не хочу знати. Ми ж не страуси! Коли є подія, чому про неї не говорити? У нашій країні що, цензура? Її немає. На нас, начебто, ніхто не тисне.

- Ви не зачіпаєте політику...

- Якби в нас керівником був Савик Шустер, а не Костянтин Стогній, ми б займалися політикою. Але, хтосна, де більше крові?

- Але ж Стогній близький до політики (він є радником міністра МВС – авт.)

- Він був близький до одного політика, Луценка, коли торкнувся кулаком його обличчя.

- Вважаєте, правильно вчинив?

- Я не вважаю, що міліціонер повинен чинити так, як Стогній. Але ж він теж людина. У нього є емоції та головне правило у житті – боротися зі злом.

«З ЖІНКАМИ ПРАЦЮВАТИ ВАЖЧЕ. ВОНИ ВАГІТНІЮТЬ І ВИПАДАЮТЬ ІЗ РОБОЧОГО ПРОЦЕСУ»

- Останнім часом журналістика перетворюється на жіночу професію. А як щодо кримінальних передач? Хто краще справляється з завданням – жінки чи чоловіки?

- Ми не відслідковуємо гендерну політику редакції. Чому мені важче працювати з жінками? Їм властиво виходити заміж, переживати через амурні справи. Жінка вагітніє, народжує дітей, а отже, випадає з робочого процесу. Вони сприймають світ по-іншому.

- Як саме?

- У контексті: «Пташку шкода». Чоловік так не скаже. Проте мені не є суто чоловічою програмою, тому «про пташку» теж готуємо матеріали.

- Що, на Вашу думку, означає бути професіоналом на телебаченні?

- У кожного з наших журналістів є норма. Вони щомісяця повинні готувати певну кількість матеріалів високої творчої якості. Коли редактор, прочитавши сюжет, не ставить собі питання «А про що воно?», то це і є основа професіоналізму.

- Ви – спортсмен. Якби можна було порівняти спорт і журналістику, що складніше і вимагає більшої витримки?

- Для мене не складно ні те, ні інше. Ми щодня з Костянтином Петровичем ходимо в спортзал. Звісно, якщо його не запрошує до себе міністр.

Розмову вела
Юлія БОЯРСЬКОВА

ПОПЕЛЮШКА... 50 РОЗМІРУ

УКРАЇНСЬКІ ТЕЛЕГЛЯДАЧІ ПАМ'ЯТАЮТЬ НАПІВКАЗКОВУ ІСТОРІЮ ПРО КАТЮ ПУШКАРЬОВУ. УНИНІ В НИХ З'ЯВИТЬСЯ МОЖЛИВІСТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЬ З ІЩЕ ОДНІЄЮ ТЕЛЕПОПЕЛЮШКОЮ - АЛІСОЮ МАЛИШКІНОЮ. В ЕФІРІ «1+1» ПОЧИНАЄТЬСЯ НОВА 40-СЕРІЙНА ІСТОРІЯ ВІД РЕЖИСЕРА «НЕ РОДИСЬ ВРОДЛИВОЮ» СЕРГІЯ ПІКАЛОВА – «ЛЮБОВ НЕ ТЕ, ЩО ЗДАЄТЬСЯ».

Якщо у героїні Неллі Уварової головними «прикрасами» були брекети, окуляри та сирітська кіска-хвостик, то у персонажа Дар'ї Іванової – давні проблеми з вагою. З дитинства через пишні форми її дражнили однолітки, і навіть з віком бабусині сподівання, що онучка виросте і пострункішає, не виправдалися. Вона й навчатись пішла туди, куди красуні не рвуться, – на філософський факультет університету. Проте, отримавши диплом, влаштувалася на престижну роботу. Її керівникові – Артему Князеву –

дівчина здається страшенно незграбною, але вона – цінний працівник!

На головну жіночу роль актрису добирали довго й ретельно – творці передивились близько 400 претенденток. «Ми ніяк не могли визначитися, хто гратиме Алісу, і сходились лише в одному: Малишкіна мала бути привабливою, – говорить виконавчий продюсер Рінат Якупов. – Переглянули багато українських і російських акторок, і, нарешті, зупинилися на тендітній Даші Івановій, яка в житті носить одяг 42 розміру. Довелось її «збільшувати» до 50-го за допо-

могою спеціального анатомічного костюма з поролону».

Проте «обмундирування» товсту виявилось не дуже комфортним. Важезне, під софітами в ньому було неймовірно жарко, тож під кінець зйомок Даша буквально зненавиділа свій «кокон». Довелось мучитись і костюмерам: аби глядачі нічого не помітили, бутафорські пишні форми доводилося «маскувати» за допомогою довгих рукавів і високих комірців.

Сама Даша Іванова з посмішкою згадує зйомки: «У сценарії є момент, коли моя героїня вирішує

схуднути. Допомогти їй береться подруга Алла, яка, сидючи на ліжку й уминаючи вареники, пильно стежить, аби Аліса старанно робила фізичні вправи. Мало того, що анатомічний костюм заважав мені рухатись, так іще того дня я була страшенно голодна. Від аромату їжі в мене просто па-

морочилося в голові. Втїшала хіба що думка про фінал цієї сцени, коли Аліса віднімає в Аллі тарілку і починає жадібно доїдати вареники, що лишилися. Мені навіть не довелось нічого грати. Гадаю, у тій сцені я була дуже переконливою».

Світлана ЦИБАНЬОВА

КОЛИ 20 – ЧАС СОЛІДНОСТІ ТА ВЕЛИКИХ НАДІЙ

» **ЩО ЗДАТНЕ ЗІБРАТИ НА ОДНІЙ СЦЕНІ ПРЕЗИДЕНТА МОК ЖАКА РОГГЕ, КЕРМАНІЧА ЄВРОПЕЙСЬКИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ КОМІТЕТІВ ПАТРИКА ДЖОЗЕФА ХІККІ, ДИТЯЧУ СТУДІЮ АНСАМБЛЮ ІМЕНІ ПАВЛА ВІРСЬКОГО, БАНДУРИСТА ВАЛЕНТИНА ЛИСЕНКА Й ВІТЧИЗНЯНИХ ГЕРОІВ СПОРТУ? НЕ ВІДГАДУЙТЕ – ЦЕ СВЯТКУВАННЯ 20-РІЧЧЯ НОК УКРАЇНИ, ЯКИЙ НАРОДИВСЯ ЩЕ ЗА ІСНУВАННЯ СРСР І СТАВ ПРОВІСНИКОМ НАШОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ.**

Медалісти Сінгапуру-2010 – наш олімпійський генофонд

рода, яку здійняв над головою Сергій Бубка, стала, на мій погляд, визнанням його і як ватажка українського олімпізму, й як координатора вдало проведених у Сінгапурі Перших юнацьких літніх Олімпійських ігор. До речі, ми там замкнули чільну загальнокомандну четвірку з 35 медалями!

Мсьє Жак не за чутками знайомий із всеукраїнським «Олімпійським уроком» і масштабом стартів «Олімпійського тижня». Ну а містер Хіккі має цю інформацію з перших рук, адже генсек НОК України Во-

на, Віктора Цибуленка, Ларису Латиніну, Володимира Голубничого, Григорія Крісса, Леоніда Жаботинського, Юрія Пояркова, Володимира Морозова, Станіслава Люгайла та інших. Головне, що традиції живуть і надихають нащадків на нові рекорди.

» **КАЖУ ТАК, АДЖЕ НАШІ ГАНДЕБОЛІСТКИ НА ЗАВЕРШЕНОМУ В ДАНІІ ТА НОРВЕГІІ ЧЕМПІОНАТІ ЄВРОПИ СЕБЕ МАЙЖЕ НЕ ПОКАЗАЛИ. ПРИЧОМУ СПРАВА НЕ ТІЛЬКИ В СУПЕРСКРОМНОМУ 12 МІСЦІ СЕРЕД 16-ТИ КРАЇН-ФІНАЛІСТОК.**

Команда Леоніда Євтушенка в єдиному переможному груповому матчі (33:23 над Німеччиною) та впродовж 50 хвилин гри з угорками вже на другій стадії – привернула увагу експертів неабиякими бійцівськими якостями. Перша історія дозволила уникнути останнього

ІНШИХ - ПОДИВИЛИСЯ

місця (потрібно було привезти конкурентіві щонайменше «плюс вісім»), друга - виявила одноманітність репертуару й нехтування тренерськими установками (це коштувало програного ендшпілю - 25:26).

Про матчі з Голландією (13:25), Швецією (25:33), Норвегією (19:32) та Францією (19:31) поготів нема чого сперечатися - наші кривдниці все робили швидко. Розрахунок на досвід лінійної Ірини Шеєнко (нещодавно повернулася з декрету), напівсередніх Ольги Ніколаєнко та Анастасії Підпалової справдися мінімально. Не в найкращих кондиціях виявилася обдарована розігруюча Регіна

Шимкуте.

Права крайня Юлія Мангарова, схоже, знизилася вимоги до себе - забивала рідше, ніж ми «з-під неї» пропустили. Більш-менш стабільно відіграли воротарі (Наталія Пархоменко, Марина Власенко, Ірина Гончарова підміняли одна одну) та Вікторія Борщенко, яку Євтушенко не від гарного життя перетворив з лівої крайньої на плеймейкера. Але недостатня кількість спарингів упродовж сезону й пересічний рівень внутрішньої першості призводять до серйозного нашого відставання від призерок Євро-2010 - Норвегії, Швеції та Румунії.

Для голкіпера «Металіста» Максима СТАРЦЕВА вихід до плей-офф Ліги Європи – новий пік кар'єри

Фото Валерія БІЛОКРИЛА

Патрік ХІККІ, Жак РОГГЕ та Сергій БУБКА біля стендів ювілейної фотовиставки

вони спілкувалися з Леонідом Кравчуком. І той сказав, що вітчизняні атлети й тренери сприяють іміджу держави значно більше, ніж усі посли, разом узяті, яким президент видає зарплату. Знаний бельгійець висловив упевненість, що шестисоту медаль Україна (яка з 1952 року завоювала 299 золотих, 167 срібних та 133 бронзові відзнаки), виграє на початку Олімпіади-2012 у Лондоні. Що ж, таку надію ми плекаємо.

Те, що тримаємо вірний курс, засвідчили й новоспечені лауреати. Президент Олімпійської академії України Марія Булатова отримала з рук пана Рогге медаль імені П'єра де Кубертена – засновника Олімпіади сучасності. Спеціальна наго-

лодимир Геращенко працює в комісії ЄОК з проведення європейських юнацьких фестивалів. Можливо, наші освітні акції, що поширюють принципи здорового способу життя, здалися сюрпризом для тих гостей, які представляли еліту міжнародних спортивних федерацій. Однак і вони, і російський олімпієць №1 Олександр Жуков збагнули під час зустрічі з Віктором Януковичем, що зима Олімпіада-2022 в Карпатах – це цілком серйозно. Деякі арени, які повним ходом проєктують, мають почати функціонувати вже 2013 року.

Поважні візитери не могли не оцінити, як ми шануємо першопрохідців п'яти кілець – Ніну Бочарову, Івана Богда-

Радість після виграшу в німкенів не мала вагомого продовження

АНЕКДОТИ ВІД ГПУ

Дмитра Табачника призначено міністром освіти і науки, молоді та спорту, довілля, дозвілля, якості, моралі, профілактики, превенції, каганату і прерогативи нелінійного монтажу та сингулярних міжстатевих зв'язків.

Найстрашніший сон учителя української мови - Янукович пише диктант, Азаров диктує вголос.

-Ви Батьківщину любите? -Звичайно!

-А готові за неї життя віддати? -Вибачте, а хто ж тоді її любитиме?

До закону про вибори президента Білорусі внесено поправку: кандидатом може стати лише той, хто має досвід роботи президентом Білорусі.

Україна миттєво відповіла на пропозицію МВФ про підвищення пенсійного віку. Віднині Президент і Прем'єр працюватимуть до 85 років.

Не розумію, чому Ленін у 52 роки був «дідусем Леніним», а Путін у 52 - «молодий та енергійний лідер»...

ЗАГАДКОВІ КРИСТАЛИ АТЛАНТИДИ ДОСІ ПРАВЛЯТЬ СВІТОМ...

Давньогрецький філософ Платон у своїй праці «Діалоги» написав: «Атланти наклали на себе біду». То що ж врешті-решт згубило Атлантиду? Можливо, розгадати таємницю загибелі величного континенту вдалося легендарному американському сновиді Едгару Кейсі, який у трансі міг бачити минуле й майбутнє?

За його словами «в релігії та побуті атланти повсякчас використовували унікальні кристали». Кейсі бачив величезну «Залу світла» в атлантичному храмі Посейдона, де зберігався головний кристал атлантів - Туаой, або «Вогненний камінь». Верхівка прозорого циліндра поглинала сонячну енергію, акумулюючи її в потужне енергетичне ядро. Перший кристал Атлантиди нібито подарували гуманоїди з далеких зірок. Прибульці попередили аборигенів про особливу обережність у поводженні з цією «скринею Пандори». За словами Кейсі, кристали були могутніми накопичувачами сонячного випромінювання і зоряного світла, яке акумулювалося на Землі у готову до використання енергію.

Видіння американця підтверджує славнозвісний імператор Юлій Цезар. У своїх «Записках про галльську війну» він пише про розповідь жерця-друїда про пращурів з «Острова Кришталевих веж». Їхній скляний палац нібито височів посеред моря десь у центрі Атлантики. У кельтських міфах незбагненна сила скляних споруд названа «чарівною павутиною». Одному з героїв саг пощастило врятуватися з «Будинку Скла» й повернутися додому. Йому здавалося, ніби він провів там три дні, а насправді минуло тридцять років!

У Тибеті також зберігся переказ про гігантські піраміди в морі, увінчані великими кристалами гірського кришталю, які слугували надпотужними антенами енергії Космосу.

ОКЕАН СПОВНЕНИЙ ПАРАДОКСІВ

У 1970 році науковець, доктор Рей Браун виявив на великій глибині поблизу острова Барі величезну піраміду, яку вінчав загадковий кристал. 1975-го він продемонстрував уламки знахідки на конгресі психіатрів у США. За кілька років на дні Саргасова моря були виявлені високоенергетичні кристали невідомого походження. Своїм випромінюванням вони дематеріалізували реальні об'єкти людей і кораблі. Влітку 1991-го американське гідрологічне судно виявило на дні Бермудського трикутника величезну

» АТЛАНТИДА - ВТАЄМНИЧЕНА ТА ПРИВАБЛИВА, НАЧЕ МРІЯ. ЩО МИ ЗНАЛИ ПРО НЕЇ РАНІШЕ? ЩО ДІЗНАЄМОСЯ ЩЕ? І ЧИ МОЖНА ВІРИТИ ТОМУ, ЩО ПРО НЕЇ ПАТЯКАЄ ПЕРЕСІЧНИЙ ЗАГАЛ?

піраміду - втричі більшу за піраміду Хеопса! Судячи з сигналів, відбитих від її поверхні, грані складені з матеріалу схожого на скло, або поліровану кераміку. Неймовірно, але поверхня виявилася абсолютно гладенькою, наче цільною.

Після повернення судна гідрологи продемонстрували фотографії, ехограми та результати попередніх досліджень. Корабельні гідролокатори показали зображення ідеальних площин піраміди без будь-яких стиків чи швів.

У 1993 році американський тижневик «Ньюс» опублікував історію про дивовижний випадок, що стався з американською субмариною на глибині 200 футів (70 м) у «трикутнику». Матроси відчули дивну вібрацію, котра тривала близько хвилини, а потім вся команда... в одну мить суттєво постаріла. Після термінового спливання виявилось - човен перебуває... в Індійському океані біля узбережжя Африки, за 10 тисяч миль від Бермудів!

Цілком можливо, що телепортація стала під впливом енергетичних кристалів атлантів, прихованих (згідно з твердженнями Кейсі) неподалік острова Андрос на глибині 1500 м.

«АХТУНГ-АХТУНГ» - НЕБЕЗПЕЧНІ ПРОМЕНІ

У 1995 році науковці Університету Міннесоти Марк Хаммонс і Джефрі Кейт заявили - атланти володіли високорозвиненими технологіями, які базувалися на енергетичних можливостях загадкових кристалів. Нібито їх уламки і досі сплывають на дні Бермудського трикутника. Напевно, саме промені цих міфічних уламків спричиняють сумнозвісні події в межах «чортового трикутника». Щоправда, крім страшних історій про катастрофи та зникнення, Бермуди славляться дивними випадками пробудження надлюдських можливостей у випадкових мандрівників та аборигенів. На думку вчених, численні факти свідчать про те, що головний кристал Атлантиди досі зберігся у функціональному стані. Лежить собі на глибині в центрі Бермудського трикутника й за інерцією продовжує впливати на розвиток планети Земля.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 27 грудня до 2 січня)

Овен (21.03—20.04). Ваш внутрішній голос підкаже, у якому напрямку рухатись далі. Але не ставте перед собою надзавдань. Повірте, Ваша родина зрадіє будь-якому новорічному сюрпризу. Сприятливі дні - четвер, неділя.

Телець (21.04—20.05). Вас приємно здивує те, як легко та невимушено все складатиметься. Робота стане ефективною, а оплата праці - значно вищою. Не відмовляйтеся від зустрічей зі старими друзями. Новорічне свято не за горами. Сприятливі дні - понеділок, п'ятниця.

Близнюки (21.05—21.06). Будьте стриманішими з керівництвом, не конфлікуйте, адже наслідки можуть виявитись непередбачуваними. Дбати про потреби інших просто, однак і нехтувати ними не варто. Сприятливі дні - середа, субота.

Рак (22.06—22.07). Несподівані рішення принесуть чудовий результат. У всякому протистоянні Ви здобудете блискучу перемогу. Не поспішайте ділитись планами, адже Ваш сюрприз може бути зіпсовано. Сприятливі дні - понеділок, п'ятниця.

Лев (23.07—23.08). Чудовий період для вирішення кар'єрних, фінансових і особистих питань. Головне - тримати все під контролем. У вихідні влаштуйте маленьку прогулянку всією родиною, або просто разом обговоріть святкові плани. Сприятливі дні - п'ятниця, субота.

Діва (24.08—23.09). Іноді важко стримувати свої бажання, але невдовзі рівновагу буде відновлено. На службі чекають позитивні зрушення. Ви відчуєте приплив енергії та сил. Не перевантажуйте себе. Сприятливі дні - понеділок, п'ятниця.

Терези (24.09—23.10). Єдине, що від Вас вимагають, - генерувати ідеї. Решту виконуватимуть інші. Попереду чекає відмінний настрій і неабиякий запас бадьорості. Ви відчуваєте наближення свят? Сприятливі дні - середа, четвер.

Скорпіон (24.10—22.11). Плани і задуми краще зберігати в секреті, але не через невеликі шанси втілити їх у життя, а задля можливості зробити близьким справжній сюрприз. Сміливо ідіть на ризик! Сприятливі дні - вівторок, четвер.

Стрілець (23.11—21.12). Будьте уважніші й обережніші, прислухайтеся до інтуїції. Можете розраховувати на допомогу друзів, але вирішуйте всі проблеми самостійно. Сприятливі дні - четвер, субота.

Козеріг (22.12—20.01). Хтось із родичів зажадає від Вас допомоги. Спробуйте підтримати його якщо не справою, то словом. Женіть від себе смуток і тривогу! На порозі Різдвяних свят. Сприятливі дні - вівторок, середа.

Водолій (21.01—20.02). Ваші завдання і професіоналізм - запорука успіху. Проте час зосередитись не на роботі, а на передсвяткових турботах. Пам'ятайте, всі проблеми і завдання вирішити неможливо. Сприятливі дні - п'ятниця, неділя.

Риби (21.02—20.03). Наразі чудовий період для вирішення будь-яких проблем, адже всі вони мають залишитись у році, що минає. Тож не поспішайте з висновками... Попереду час, який варто присвятити родині. Сприятливі дні - середа, субота.

ф.СП-1	АБОНЕМЕНТ	
	на газету	60953 індекс видання
найменування видання		кількість
"Говорить і показує Україна"		комплектів
на 2010 рік по місяцях		
1	2	3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
Куди:		
Кому:		
(прізвище, ініціали)		
ДОСТАВНА КАРТКА-ДУРУЧЕННЯ		
ПВ	місце літер.	на газету 60953 індекс видання
найменування видання		
"Говорить і показує Україна"		
Вартість	передплати _____ грн. _____ коп.	кількість
	перезадресування _____ грн. _____ коп.	комплектів
		1
на 2010 рік по місяцях		
1	2	3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
поштовий індекс		місто/село
код вулиці		область
буд. корп. кв.		район
		вулиця
прізвище, ініціали		

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язкове. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу - автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

Шеф-редактор
В.о. головного редактора

Валерій СТЕПАНЮК
Ірина КЛИЩ-МОСТОВА

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, видруковано з редакційних фотоформ ЗАТ "Сьогодні Мультимедіа", Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друку офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції:
Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06423

Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net; www.gipu.com.ua

